

سرگیی یسنه نین (۱۸۹۰-۱۹۲۰)

شاعر جوان روستائی که عشق و
طبیعت، موضوع اساسی اشعار او است،
در میهنش از محبوبیت فوق العاده‌ای بر
خوردار است. او ایران را نه دیده دوست می‌
داشت و آرزومند دیدار آن سرزمین بود.
اگر می‌دید و با تاریخ، تمدن، زندگی پرنج
ورزم، فرهنگ و معنویات مردم ما از نزدیک آشنا
می‌شد، چه بسا که در این زمینه‌ها نیز اشعاری
می‌گفت. نکته غالب دقت این است که دو شاعر
هم‌مان که هر دو سی ساله غیر طبیعی از جهان
رفتند، یعنی یسنه نین لیریک و عشقی انقلابی
و در شرایط مختلف اجتماعی و با دید و بیان —
متفاوت، دریک چیز با هم شریک آنده و آن
آزادی زن ایرانی است.

۳

که سرخم کرده‌اند، اما از آنها
یکی باشد گل محبوب دلخواه.

من و تو عاشقان بی قراریم
شگفته‌دل، دراین خرم دیاریم.
خموش‌ای باد نا آرام دریا،
که بلبل نغمه‌خوان شدروی گلهای.

دیار نیلفام شادمانی.
فدای شعر بآدم زندگانی!
سحر بلبل در آن گلزار خا موش
کشد جای "گلی" گل را در آغوش.

x x x

ترجمه از رویی ۱۹۷۴